

МИХАИЛ ЛЕРМОНТОВ

ПОЕТЪТ

Превод от руски: Петър Велчев, 2008

chitanka.info

ПОЕТЪТ^[0]

*Кинжалът ми любим сияе позлатен,
стоманата му хладно бляска;
той някога е бил за битки закален —
закалка тайнствена, кавказка.*

*Години е свистял в ръката на смелчак,
ала награди не е чакал;
върз не едни гърди е врязал кървав знак
и много ризници — разсякъл.*

*Мълчал е като роб на пир, но дума зла
той не е можел да понася.
За него в тези дни излишна би била
и срамна — златната украса.*

*Край Терек смел казак след бран го е прибрал
от мъртвия, студен чеченец,
и дълго след това, захвърлен, е лежал
в дюкяна на смирен арменец.*

*Сега без ножница, строшена в страшен бой,
самотен е кинжалът беден —
на моята стена, като играчка, той
виси безславен и безвреден!*

*И вече няма кой с грижовна, нежна страст
да го почиства и почита,
и надписа му скъп днес никой в утрен час,*

в молитвен час не препрочита...

*Не тъй ли в тоя век, изнежен от разкош,
лиши се ти от власт, поете, —
за злато заменил свещената си мощ,
която тачат вековете?*

*А някога звукът на твоите слова
безброй сърца на бой зовеше —
той бе като бокал, звънтящ на пиршества
и в храма тимиам кадеше.*

*И като Божии дух бе твой стих могъщ!
В ответ на мисли благородни,
като камбанен звън гърмеше вездесъщ
в беди и тържества народни.*

*Днес твой горд език не буди вече жар,
за нас лъжата е красива;
като старееща жена, светът ни стар
с белило бръчките покрива.*

*Ще скокнеш ли от сън, пророче унижен?
Или си глух за отмъщение —
скрил в златна ножница върха си нацърбен,
покрит с ръждата на презрение!...*

1838

[0] Програмно стихотворение на Лермонтов, резултат от тревожните му размишления за смисъла и предназначението на поезията, за мястото на поета в историческия живот на обществото. В традиционното за романтизма противопоставяне: творецът-избраник и невежествената сган, Лермонтов внася редица съществени нюанси. Според Лидия Гинзбург: „Конфликтът между поета и тълпата е снет; напротив, оказва се, че тълпата има такъв поет, какъвто заслужава. И

поради самото това поетът вече не е «син на боговете», а син на своя народ; и от моралното състояние на народа се определя и неговото значение“. (Л. Гинзбург. Творческий путь Лермонтова. Ленинград, 1940, с.84.) [↑](#)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.